

Súd: Okresný súd Partizánske  
Spisová značka: 3Csp/56/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120245552  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo  
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:6120245552.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Eduardom Szabom v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Česká republika, Hradec Králové, Československé armády 954/7, v konaní zastúpeného: ŠMÍDA advokátni kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO: 47 255 773 so sídlom Poprad, Námestie sv. Egídia 42/97, proti žalovanému: P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., S. XXXX/XX, o zaplatenie 7.578,15 € s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 7 578,15€ s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7 072,98€ od 21.01.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku tak.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáha zaplatenia sumy 7.578,15 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal v rámci upomínacieho konania platobný rozkaz sp. zn. 9Up/385/2020 zo dňa 09.03.2020. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor. Vzhľadom na súhlas žalobcu s pokračovaním konania na miestne príslušnom súde, postúpil Okresný súd Banská Bystrica vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

2. Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom Bratislava, Štúrova (ďalej len ako „pôvodný veriteľ“) uzatvorila so žalovaným dňa 26.01.2016 zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. 033/3016/16SU (ďalej len ako „zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 8.100 €. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 95 mesačných splátkach vždy k 25 dňu daného mesiaca. Konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 25.01.2024. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný splatiť bola 11.101,75 €. Žalovaný si svoju povinnosť splácať riadne a včas neplnil a preto dňa 22.11.2017 pôvodný veriteľ zaslal žalovanému výzvu na splatenie dlžných splátok, ktorou zároveň upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia úveru za splatný v celom rozsahu. Žalovaný dlžné splátky ani po zaslaní výzvy nesplnil a tak pôvodný veriteľ pristúpil k 01.01.2018 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. O tejto skutočnosti informoval žalovaného listom zo dňa 01.01.2018, ktorý mu bol doručený dňa 10.01.2018. Žalovaný uhradil celkovo na predmetný úver sumu 1.746,61 €. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2018 došlo s účinnosťou od 05.12.2018 k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 06.12.2018. Žalovaný uhradil žalobcovi do dňa podania žaloby 10 €. Posledná výzva na splatenie dlhu bola žalovanému zaslaná dňa 05.02.2020.

3. Ako dôkazy žalobca navrhol vykonať: zmluva; výpis z úverového účtu žalovaného prehľad splácania úveru; výzva k zaplateniu zo dňa 22.11.2017; vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 01.01.2018;

zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2018 + prílohy; oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2018 + prílohy; predžalobná výzva zo dňa 05.02.2020.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že v zmluve absentuje údaj v akej výške sa splátka úveru započítava na úroky a iné poplatky a v akej výške sa započítava na istinu. Považuje takéto konanie za nekalú obchodnú praktiku. Zároveň túto absenciu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Preto považuje zmluvu za neplatnú. V prípade, že by súd považoval zmluvu za platnú, považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a to z dôvodu absencie spomínaného údaju. Zároveň je toho názoru, že pôvodný veriteľ pred uzatvorením zmluvy neskúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver. Aj z tohto dôvodu považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. V čase uzatvárania zmluvy splácal viacero úverov a to: úver od ČSOB, a.s. vo výške 4.000 € s mesačnou splátkou 126,61 €; úver od Consumer Finance Holding, a.s. vo výške 2.500 € s mesačnou splátkou 74,81 €; úver od Consumer Finance Holding, a.s. vo výške 1.200 € s mesačnou splátkou 37,54 €; úver od Consumer Finance Holding, a.s. vo výške 2.500 € s mesačnou splátkou 74,22 €; úver od Slovenskej sporiteľne, a.s. vo výške 6.000 € s mesačnou splátkou 98,90 €; úver od Home Credit Slovakia, a.s. vo výške 3.600 € s mesačnou splátkou 81,03 €; úver od Poštovej banky, a.s., a.s. vo výške 10.000 € s mesačnou splátkou 190 €; úver od Consumer Finance Holding, a.s. vo výške 3.700 € s mesačnou splátkou 106,23 €. Pôvodný veriteľ si neoveroval jeho finančnú situáciu a skutočnosť, či je schopný splácať predmetný úver. Neskúmal jeho mesačné výdavky, ani iné úverové záväzky. Jeho mesačný príjem bol v danom období cca 584 €.

5. Ako dôkazy žalovaný navrhol vykonať: úverové zmluvy; výplatné pásky.

6. Spolu so súhlasom s pokračovaním v konaní na miestne príslušnom súde doručil žalobca Okresnému súdu Banská Bystrica aj vyjadrenie k odporu žalovaného. Uviedol, že sám žalovaný v žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 09.02.2016 neposkytol pôvodnému veriteľovi informácie o jeho bonite, keď v časti „Údaje o príjmoch a výdajoch (záväzkoch)“ uviedol, že jeho mesačný príjem je 1.600 € mesačne. Uvedenú výšku príjmu deklaroval aj čestným vyhlásením. Žalobca je toho názoru, že žalovaný účelovo zmaril možnosti pôvodného veriteľa reálne preskúmať jeho bonitu. K absencii údaju o určení výšky splátky poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016, rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.09.2018.

7. Dňa 26.06.2020 doručil žalovaný vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k odporu. Uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že by deklaroval svoj príjem vo výške 1.600 €. Na žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru aj na čestnom prehlásení je síce jeho podpis, ale príjem v tejto výške určite neuvádzal. Tlačivá bez skontrolovania podpísal. V žiadosti v časti pracovná funkcia povolanie je uvedené robotník a každému musí byť jasné, že robotník v Partizánskom nezarobí takú sumu. V žiadosti sa výška príjmu odkazuje len na čestné prehlásenie, a to nepovažuje za dostatočné ak mu banka poskytne úver len na základe čestného prehlásenia. Bežná prax je, že banka si príjem overuje buď v Sociálnej poisťovni alebo na základe výplatnej pásky. V tomto pôvodnému veriteľovi nič nebránilo. Nesúhlasí s rozsudkom NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 pričom poukazuje na odmietnutie niektorých súdov prevziať právny názor NS SR, napríklad KS v Trnave rozhodnutím sp. zn. 10Co/48/2017 zo dňa 28.03.2018; KS v Košiciach rozhodnutím sp. zn. 5Co/468/2017 zo dňa 10.04.2018; KS v Prešove rozhodnutím sp. zn. 21Co/109/2017 zo dňa 26.04.2018; KS v Prešove rozhodnutím sp. zn. 20Co/76/2017 zo dňa 27.03.2018; Krajský súd v Trnave rozhodnutím sp. zn. 11Co/97/2017 zo dňa 16.05.2018; OS Piešťany rozhodnutím sp. zn. 5C/94/2015 zo dňa 15.03.2018; OS Trenčín rozhodnutím sp. zn. 24Csp/31/2017 zo dňa 17.04.2018; OS Vranov nad Topľou rozhodnutím sp. zn. 4Csp/9/2018 zo dňa 05.04.2018; OS Topoľčany rozhodnutím sp. zn. 4Csp/140/2017 zo dňa 20.03.2018; OS Žilina rozhodnutím sp. zn. 41Csp/153/2017 zo dňa 12.03.2018; OS Bratislava II rozhodnutím sp. zn. 16C/119/2016 zo dňa 06.03.2018; OS Čadca rozhodnutím sp. zn. 7Csp/61/2017 zo dňa 08.03.2018. Preto žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

8. Dňa 24.07.2020 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na pribratie do konania, ktorým sa Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV domáhalo vstupu do konania ako osobitného subjektu. Súd uznesením č.k. 3Csp/56/2020-113 zo dňa 17.08.2020 návrh na pribratie do konania Občianskeho združenia ako osobitného subjektu zamietol.

9. Na pojednávaní dňa 17.09.2020 právny zástupca žalobcu uviedol, že všetko podstatné uviedol v žalobe, aj v replike žaloby a žiada rozhodnúť v zmysle petitu žaloby. Žalovaný potvrdil, že podpis na čestnom vyhlásení je jeho. Žiada žalobe vyhovieť, uplatňuje si náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Na pojednávaní dňa 17.09.2020 žalovaný uviedol, že žiada žalobu zamietnuť a pridrižiava sa všetkých svojich doterajších podaní, teda trvá na tom, čo uviedol v písomne podanom odpore voči platobnému rozkazu a tiež aj na tom, čo uviedol v duplike voči žalobe. Pokiaľ ide o čestné vyhlásenie, je tam síce jeho podpis, ale sumu v ňom uvedenú on neuvádzal, nevie, prečo túto výšku sumy tam pracovníčky banky napísali. Je robotník, jeho čistý príjem predstavuje cca 620 € a banky by si mali preveriť jeho schopnosť splácať úver. Má zrážky zo mzdy a má viac úverov, ktoré nestíha splácať. Je celkovo asi 12 úverov, ktoré nestíha splácať. Oproti jeho príjmu, celkove pohľadávky z úverov sú okolo 1.250 €. Preto poslal žalobcovi doposiaľ na úver iba 10 €, lebo, keby mal vyšší plat, tak by mohol poslať vyššiu sumu. Na dohodu žalobcu nereagoval, kde pýtali zaplatiť 400 € - splátka, lebo takú sumu z jeho príjmu zaplatiť nemohol.

11. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením obsahu listinných dôkazov: zmluva na č.l. 5; výpis z účtu na č.l. 11 až 13; predžalobná výzva na č.l. 17; zmluva o postúpení pohľadávok na č.l. 18; zmluva o spotrebiteľskom úvere na č.l. 48; zmluva o spotrebiteľskom úvere na č.l. 52; zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky na č.l. 55; zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky na č.l. 57; žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru na č.l. 69; čestné vyhlásenie na č.l. 72 a zistil, že pôvodný veriteľ ako veriteľ konajúci v rámci predmetu podnikateľskej činnosti uzatvoril dňa 26.01.2016 so žalovaným ako dlžníkom nekonajúcim v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. 003/3016/16SU na základe ktorej poskytol pôvodný veriteľ žalovanému úver vo výške 8.100 €, splatný v 94 mesačných splátkach vo výške 116,31 € a jednej mesačnej splátke vo výške 116,26 €. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť bola 11.101,75 €, v zmluve bola uvedená RPMN za úver 8,72%, ročná úroková sadzba 6,50%, priemerná RPMN 9,59%. V žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru je uvedené, že žalovaný je vlastníkom bytu, v časti „Údaje o príjmoch a výdajoch (záväzkoch)“ je uvedené, že žalovaný zarába 1.600 € mesačne. Výška jeho záväzkov (spotrebných úverov) bola v čase žiadosti vo výške 38.100 € s celkovou mesačnou splátkou 649 €. Podpisom potvrdil, že všetky údaje sú uvedené úplne a pravdivo. Žiadosť je podpísaná žalovaným. Čestným vyhlásením zo dňa 22.01.2016 žalovaný vyhlásil, že jeho mesačný príjem je vo výške 1.600 € mesačne. Zároveň je uvedené, že v prípade zmeny uvedených skutočností bude o tejto zmene veriteľa neodkladne informovať. Čestné vyhlásenie je podpísané žalovaným. Z výpisu splácania vyplýva, že žalovaný celkovo na predmetný úver do zosplatnenia uhradil sumu 1.631,95 €. Do omeškania sa dostal splátkou splatnou dňa 25.03.2017. Výzvou zo dňa 22.11.2017 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na splatenie dlžnej sumy (nesplatených splátok) do 15 dní odo dňa doručenia výzvy, pričom ho upozornil na prípadnú možnosť zosplatnenia celého dlhu a možnosť postúpenia pohľadávky. Výzva bola žalovanému doručená dňa 28.11.2017. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 01.01.2018 oznámil žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 05.01.2018. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 06.12.2018 žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu. Dňa 04.01.2019 bolo toto oznámenie doručené žalovanému. Pohľadávka bola postúpená žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 04.12.2018 medzi žalobcom a pôvodným veriteľom. Predžalobnou výzvou zo dňa 05.02.2020 vyzval žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Z predložených výplatných pásov žalovaného vyplýva, že za obdobie od septembra 2015 do decembra 2015 bola priemerná mesačná mzda žalovaného v čistom vo výške 584,24 €. Z predložených úverových zmlúv žalovaným vyplýva, že žalovaný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy splácal úvery v poskytnutej výške 30.000 €, pričom mesačné splátky spolu boli vo výške 689,38 €.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere - účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

14. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

l) výšku, počet frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (účinnom do 31.12.2018 - v čase postúpenia pohľadávky), Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná.

26. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou legitimáciou žalobcu a to z dôvodu, že v prípade postupovania pohľadávok z bankových subjektov na tretie osoby (nebankové subjekty) musia byť splnené osobitné podmienky podľa zákona o bankách. Pôvodný veriteľ vyzval výzvou zo dňa 22.11.2017 žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Výzva bola žalovanému doručená dňa 28.11.2017. K postúpeniu pohľadávky došlo až zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 04.12.2018, teda dlžník bol nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splatením aspoň časti dlhu. O postúpení pohľadávky bol žalovaný informovaný listom zo dňa 06.12.2018. Predmetná pohľadávka bola postúpená v súlade so zákonom o bankách, čím má súd aktívnu legitimáciu žalobcu preukázanú.

27. Súd následne preskúmal, či pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v súlade so zákonnými ustanoveniami. Súd konštatuje, že pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru v súlade so zákonnými ustanoveniami. Právo veriteľa zosplatniť úver je dohodnutá v zmluve v článku VIII. ods. 2 písm. e). Pôvodný veriteľ úver zosplatnil na základe splátky splatnej dňa 25.03.2017, pričom úver zosplatnil až k 01.01.2018, teda po uplynutí viac ako 3 mesiacov od splatnosti splátky na základe ktorej uplatnil svoje právo zosplatniť úver. Zároveň upozornil na uplatnenie práva žalovaného predžalobnou upomienkou zo dňa 22.11.2017, ktorá bola žalovanému doručená dňa 28.11.2017, teda viac ako 15 dní pred zosplatnením úveru.

28. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia právny vzťah medzi sporovými stranami súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorú je potrebné podriaďiť režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a vo vzťahu k Občianskemu zákonníku je lex specialis, čo znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Je nepochybné, že sporové strany uzavreli zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 8.100 € a ten sa zaviazal úver splatiť v 94 mesačných splátkach vo výške 116,31 € a jednej mesačnej splátke vo výške 116,26

€. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť bola 11.101,75 €, v zmluve bola uvedená RPMN za úver 8,72%, ročná úroková sadzba 6,50%, priemerná RPMN 9,59%.

30. Žalovaný v konaní namietal neplatnosť zmluvy, resp. bezúročnosť a bez poplatkovosť poskytnutého úveru a to z dôvodu neskúmania jeho bonity pôvodným veriteľom pri uzatváraní zmluvy. Žalovaný namietal, že pôvodný veriteľ mohol vykonať lustráciu v Sociálnej poisťovni, alebo si vyžiadať výplatnú pásku. Súd v prvom rade konštatuje, že porušenie tejto povinnosti nemá za následok neplatnosť zmluvy, ale iba bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úver. Zmluvu súd považuje za uzatvorenú platne. Podľa zákona sa poskytnutý úver bude považovať za bezúročný a bez poplatkov len v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca skúmanie bonity preukazoval vyplnenou žiadosťou o poskytnutie úveru a čestným prehlásením. Súd má za to, že pôvodný veriteľ dostatočne skúmal bonitu žalovaného, pričom nedošlo k hrubému porušeniu tejto povinnosti. Za hrubé porušenie, ako je uvedené vyššie sa považuje, ak veriteľ vôbec neprihliadal na bonitu žalovaného a za týmto účelom nevykonával žiadne šetrenie. V žiadosti o poskytnutie úveru je uvedené, že žalovaný je vlastníkom bytu, má mesačný príjem vo výške 1.600 € a zároveň má záväzky vo výške 38.100 € s mesačným výdavkom vo výške 649 €. Súd z predložených listín žalovaného zistil, že v čase uzatvorenia zmluvy mal žalovaný splácať na všetky úvery celkovo sumu 689,38 €. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný veriteľ prihliadol na jednak vlastníctvo žalovaného, jednak na výšku mesačného príjmu uvedenú v žiadosti o poskytnutie úveru a zároveň aj na výšku mesačných výdavkov žalovaného. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že on sám neuvádzal výšku mesačného príjmu 1.600 €, keďže žiadosť je podpísaná žalovaným a v žiadosti je uvedené, že žalovaný sa zaviazal uviesť úplné a pravdivé údaje. Z príjmu 1.600 € mesačne by bol žalovaný schopný splácať úver v dohodnutých splátkach. Takisto neobstojí tvrdenie žalovaného, že z uvedeného povolaní „robotník“ musí byť zjavné, že nezarobí 1.600 € mesačne. Súd konštatuje, že nijaký právny predpis neustanovuje akú maximálnu výšku príjmu má to ktoré povolanie. Príjem aj povolania robotníka, tak nie je ohraničený a teda môže mať mesačný príjem aj vyšší ako uvedených 1.600 €. Pôvodný veriteľ tak nemohol na základe informácie o povolaní žalovaného odhadnúť jeho mesačný príjem. Uvedené skutočnosti zároveň žalovaný potvrdil aj čestným vyhlásením. Súd má za to, že ak by aj pripustil, že skúmanie bonity žalovaného pôvodným veriteľom nebolo úplne dôkladné a tým by úplne nekonal s odbornou starostlivosťou, určite vzhľadom na vyššie uvedené neporušil svoju povinnosť podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v hrubom rozsahu.

Zároveň ohľadom vyjadrenia žalovaného v súvislosti s porušením dobrých mravov súd konštatuje, že napriek tomu, že žalovaný je v postavení spotrebiteľa aj on má zodpovednosť za svoje konanie a vykonané právne úkony. V prípade, ako sám žalovaný potvrdil, že mal v dobe uzatvorenia zmluvy splácať viacero úverov, pričom nebol schopný splácať mesačne ani úvery, ktoré už mal, je pre súd nepochopiteľné, že si chcel vziať ďalší úver o ktorom navyše vedel, že ho nebude schopný splácať. Vyjadrenie žalovaného, že zmluvu, žiadosť o poskytnutie úveru nečítal súd považuje za nepochopiteľné vzhľadom na výšku poskytnutého úveru. Aj spotrebiteľ sa musí pri uzatváraní zmlúv chovať zodpovedne, pričom musí sám vedieť či je schopný predmetný úver splácať. U žalovaného navyše nedošlo k skutočnosti v priebehu splácania úveru, ktorá by mala za následok nemožnosť splácania úveru. Súd takéto konanie žalovaného považuje až za hraničiace s vypočítavosťou, spoliehajúc sa na právnu ochranu spotrebiteľa.

31. Žalovaný v konaní ďalej namietal skutočnosť, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie údaju podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže v zmluve absentuje údaj aká časť z výšky splátky ide na istinu, aká časť na úroky a aká časť na prípadné zvyšné poplatky. Žalobca argumentoval poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 pričom žalovaný s právnym názorom NS SR nesúhlasil a poukázal na neskoršie rozhodnutia niektorých krajských a okresných súdov, ktoré sa od tohto názoru odchyľili.

32. Vzhľadom na námietku absencie údaju v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) /predtým § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch súd konštatuje, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí - uznesenie NR SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 konštatuje, že „eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj

potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje“. Súd sa stotožnil s právnym názorom NS SR, pričom zároveň poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, ktorý vo svojom rozhodnutí C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. v XX v bodoch 51 až 59 odôvodnenia konštatoval, že článok 22 ods. 1 smernice 2008/48 vylučuje implementovať smernicu do právneho systému štátu v takom smere, že by vnútroštátna úprava upravovala náležitosti spotrebiteľských zmlúv v širšom rozsahu ako smernica. Zároveň konštatoval, že amortizačná tabuľka (tabuľka v ktorej je uvedené koľko zo splátky ide na istinu, koľko na úroky a koľko na iné poplatky) podľa smernice nemusí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľ sa jej môže domáhať na základe žiadosti o poskytnutie takejto amortizačnej tabuľky. Aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 vychádza z vyššie uvedeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Súd sa stotožnil s oboma vyššie uvedenými rozhodnutiami, pričom poukazuje na právnu silu a to skutočnosť, že právo EÚ má prednosť pred vnútroštátnymi zákonmi Slovenskej republiky. V prípade posudzovania namietanej náležitosti teda smernica 2008/48 nevyžaduje, aby súčasťou zmluvy bola aj amortizačná tabuľka. Náležitosť zmluvy je splnená v prípade ak zmluva obsahuje výšku a počet splátok, čo je v tomto prípade splnené. Preto námietku žalovaného súd považoval za nedôvodnú. Súd zároveň konštatuje, že zmluva obsahuje všetky ostatné obligatórne náležitosti v prípade absencie ktorých by sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný taktiež absenciu iných náležitostí nenamietal. Preto sa predmetný úver nebude považovať za bezúročný a bez poplatkov.

33. Po preskúmaní má súd teda nárok žalobcu za preukázaný. Pôvodný veriteľ v súlade so zákonom pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého dlhu. Došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti, preto sa úver nebude považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poskytnutý úver riadne a včas nesplatil. Preto súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.578,15 €.

34. Vzhľadom k tomu, že je žalovaný so zaplatením dlžnej sumy v omeškaní, priznal súd žalobcovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ, a to vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.072,98 € od 21.01.2018 do zaplatenia.

35. Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

36. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd dôvod nezistil.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100%, keďže žalobca mal vo veci úplný úspech.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.